

ORKDAL MENIGHETSBLAD

Nr. 6

Juni 1965

14. årgang

«Jeg vil ikke se ungdommen råtne», slik lød overskriften i et av våre ukeblad for en tid siden.

En forferdelig påstand, kunne en si, som får noen hver til å innta forsvarsposisjon. Det var en kjent mann innenfor underholdnings- og reklamebransjen som lot ordene falle — og bakgrunnen var bekymringen for den fysiske utvikling av den unge slekt idag, i bilens og fjernsynets og underholdnings-

inn i, ofte på grunn av i og for seg utmerkede tekniske frembringelser. Her er ting som har med Gud å gjøre, her spørres om ansvar overfor det 5. bud. Budet om ikke å slå ihjel har en positiv side: Du skal verne om livet, ta vare på helsen, din egen og andres.

Men det finnes noe som er like ille og enda mye verre enn denne faren. Det er det moralske og åndelige forfall som truer hver genera-

Her er det evangeliet kommer inn, Ordet som kan redde og nyskape, troens ord, ordet om korset, om den kjærlighet som var sterkere enn døden. Her kommer også konfirmasjonen inn. På et avgjørende punkt i de unges liv vil denne handling og hending være med å mobilisere de motkrefter som sårt trenges.

FORSAKELSE og TRO, det betyr: Et NEI til det onde og den onde, til djevelen og hans gjerninger, og et JA til Gud og hans gave i Kristus. Her er noe som kan frelse og bevare mot den oppløsning og råtenskap vi vet er der som en aktuell fare og potensiell risiko.

Vær med å fylle bønnen for de unge med innhold og tyngde:

Led vår ungdom på dine veier!

Gi våre konfirmanter hjerte til å forsake og tro!

E. K.

Ungdom som råtner?

industriens tidsalder. Mangelen på mosjon, på vilje til planmessig oppbygging av kroppens funksjon og spenst, til aktiv bruk av ben og armer, så han som en realistisk fare for alle, men for ungdom i oppvekstår blir skadevirkningen særlig katastrofal på dette felt. Vedkommende var gått inn som president i Norges Ishockey-forbund — det var hans svar på den utfordring han så i dette forhold.

Vår dypeste sympati skal møte dem som uforskyldt må bære et fysisk handicap i livet. Men det ligger utvilsomt en utfordring i det fysiske forfall som mange idag glir

sjon på ny. Her er de unge ikke minst i faresonen, utsatt for giften i tidens vær og vind, for smarte spekulanter i crime og sex, for visse tendenser i litteratur og film, for lurvethet og slapphet i de voksnes eksempel og forbilde.

Også her ligger en utfordring om å mobilisere motkrefter og motgående strømninger. Her ligger et kall til å være jordens salt, det som et stykke på vei kan bevare denne verdens åndelige sunnhet. Det finnes antistoffer som kan utrette underverk: sannhet og åpenhet, godhet og vennlighet, tro og tjenersinn, bot og bønn.

BØNN

HERRE, bevar og velsigne din aker,
Plantet med ordets

den himmelske sæd,

La ikke været som over den drager,
Bryte den spire som ennå er sped!
Vi kan jo plante og vanne alene;
Veksten fremkaller

din skapende Ånd,

Renser fra torner og tistler og stene
Akeren selv med en nåderik hånd.

L. rev. 676, v. 1.

Konfirmanter i Orkland kirke 27. juni

Gutter:

Berbu, Kjell Magne
Brattli, Jarle
Garberg, Harald
Hoston, Harald
Hoston, Ola A.
Kirkaune, Arne Marius
Koren, Ingar
Kusæther, Omar Terje
Lium, John Kolbjørn
Nergård, Jon
Opøien, Ola
Rindal, Atle Erik
Sivertsvik, Bjarne Kjetil
Solås, Torstein
Sommervold, Edvard
Svorkmo, Tor Olav
Walstad, Svein Erik
Aamot, Per Erik
Aamot, Svein Erik.

Jenter:

Berge, Kari Borgny
Hoston, Mary Else
Lystad, Solveig
Wuttudal, Bjørg Oline.

Hilsen til konfirmantene!

Kjære konfirmanter! Her under rekken av alle navnene deres vil jeg gjerne sende en hilsen med takk for tiden vi har fått være sammen. Lesingen har denne gang foregått noe spredt, på forskjellige partier og kanter. Men fra de mange heimer og grender skal vi nå samles i Moe kirke der de fleste av dere er døpt.

Å være en rett konfirmant, det rummer noe stort, noe å strekke seg etter og be om. Gud signe dagen, både i kirken og hjemme i kretsen av de kjære. Må alle gode krefter gå sammen om å gjøre dagen lys og god, til et varig og verdifullt minne. Men ikke bare et minne, også til rik inspirasjon for kommende dager!

E. K.

Holdt fast hvad du har!
Du fikk da som barn
de til dåpen dig bar,
En rett til Guds rike,
en høiættet arv,
Med adgang til alt
som kan tjene din tarv:
Guds nåde og styrke
og frihet og fred
Til solen går ned.

SIDEN SIST:

Fredag 30. 4. var det hyggestund i Hoston forsamlingshus for årets og fjorårets konfirmantforeldre. Emner vedrørende konfirmasjonen og forberedelsen ble drøftet, det ble vist lysbilder, og mødre sørget for god servering.

Lørdag 1. 5. hadde skolelaget ved landsgymnaset innbudt til foreldrekveld i den nye gymnastikksalen. En hyggelig og positiv kveld med vekslende program og evangelisk appell. Onsdag 5. var res. kap. tilstede ved Bondekvinnelegenes fylkesmøte for Sør-Tr.lag på Svorkmo. En andakt innledet dagens forhandlinger, og formannen i Norges Bondekvinneleg ga et meget interessant oversyn over situasjonen og de oppgaver bondekvinneene idag står overfor. Søndag 9. ble preget av kombinasjonen minnegudstjeneste/konfirmasjon. Det ble kanskje mye på en gang, men årets konfirmanter fikk iallfall en særlig bakgrunn for sin høytidsdag i den fred og frihet som så mange i de tunge årene ga livet for å vinne. Menighetsøsterlaget i Orkland hadde sitt årsmøte 10. 5. der mange representanter fra de forskjellige arbeidslag var møtt frem. Årsberetning og regnskap fortalte om et virksomt år. Etter valgene fikk styret denne sammenstilling: Rannveig Tronvoll, form., Anne Asbøll, Marit Dalen, Valborg Hoset, Oddlaug Høston, Marit Kvikne, Magna Rein. Den 14. ble det forsøkt med en kirkegårdsandakt ved Moe kirke. Grunnet kjølig vær ble den holdt inne i kirken. Ca. 10-15 var tilstede.

På Orkanger var det gode samvær i misjonshuset 16., 17. og 20. Den 16. deltok ungdomsarbeiderne Arne Løvold og Einar Gjønnnes med tale og sang. Den 17. var det fest ved emissær Bedin og pastor Olsen. Den tradisjonelle konfirmantfesten ble holdt den 20. med god tilslutning og deltagelse bl.a. av gymnasiaster og tale av Olsen. Festgudstjenestene 17. mai samlet mange over hele prestegjeldet. Delvis ble de etterfølgende tilstelninger hindret av regn- og hagelbyger, men stort sett må en si at været på nasjonaldagen ble over forventning. Grensestevnet på Hoston 30. samlet tross utrygt vær fullt hus. Sokneprest Sæter og sekr. Hyldmo var

talere. Jorunn Eimhjellen bragte en hilsen, og det var god medvirkning av speidere fra Orkanger samt et musikkorps fra Rindal. Folk på Hoston skal ha takk for strevet.

Pinsen ble en opplevelse fra væretts side, d.v.s. været ble kanskje så godt at det hindret den gode kirkesøkning. 2. pinsedag ble Kristenrusens misjonsaksjon avsluttet ved kveldsmøtet i Orkdal kirke. Det var sang og innlegg av russen, Gabriel Eikli talte og ga et mektig utsyn bakover i historien der han påviste virkningen av pinseånden og pinseunderet. Videre ga han et overblikk over misjonssituasjonen som idag har svimlende muligheter, men også spesielle vanskeligheter. De unge fortjener honnør for innsatsen under aksjonen som innbrakte mellom 15 og 16 000 kr. til NOREA's radiotjeneste.

Søndag 13. 6. ble det avviklet en lokalhistorisk tur til Skaun med deltagelse fra øvre og nedre del av dalen. Gbr. Anders Skauge ga verdifull orientering både på Husaby og nede i Skaun kirke. Siden ble Lisbetseter besøkt. Været holdt, og Orkdal Musikkorps gledet alle med friskt spill.

Geitastrand til Orkdal

I brev fra Nidaros Stiftsdireksjon meldes at Kirkedepartementet i henhold til kongelig resolusjon av 22. februar 1963 fastsetter at Geitastrand sokn i Børsa prestegjeld overføres til Orkdal prestegjeld med virkning fra 1. juli 1965. Dermed er det formelt ordnet med at Geitastrand også i kirkelig henseende blir knyttet til Orkdal.

Vi ønsker her i bladet alt nå folket i Geitastrand et varmt velkommen inn i vår menighetssammenheng. De store enheter er ikke noe mål i seg selv, men vi håper og tror at det må bli til gjensidig utbytte og berikelse at vi nå tar opp forbindelsen.

I lang tid vil nok de gamle bånd med Børsa merkes, og takknemligheten vil leve i kommende år for det arbeid og den tjeneste Børsaprestene har lagt ned i tiden som er gått.

MENIGHETSBLAD

for Orkdal prestegjeld.
Utgitt av soknerådene i Orkdal.
Kontingent kr. 4,—.

Redaktør:

RES. KAP. EINAR KOREN.

Kasserer:

LÆRER NILS OFSTAD.

SOKNEPREST EGIL BREKKE

fylte 80 år den 8. juni. Vi vil også her i bladet bringe en hjertelig gratulasjon post festum og samtidig takke både ham og fru Brekke enda en gang for hyggelige samvær under besøket ifjor høst.

FEST FOR ELDRE

søndag 25. juli kl. 15 på Moe misjonshus.

KONFIRMANTFESTEN

blir onsdag 28. juli kl. 20 på Moe misjonshus.

GRENSETREFF PÅ HOLONDA

Res. kap. Skaar, Melhus, har fremkommet med tanken om et grensetreff til høsten ved Svorksjøen. Forutsatt høvelig vær ville det sikkert bli en trivelig opplevelse, kanskje på linje med de samvær vi har hatt med rindalingene. Dag og tid er fastsatt til 5. sept. kl. 14. Hvis dårlig vær, blir første samling i kirken, den andre i Gåsbakken bedehus.

ORKLAND

Til nytt orgel i Moe kirke har Orkdal Sparebank bevilget kr. 2000. Hjertelig takk.

GAVER.

Til Orkanger menighetspleie er mottatt fra Ingebrigt Gjønnnes, Orkanger, kr. 25.— og fra A/L Orkla Skogindustri kr. 1.000,—, og fra Berit Rømmesmo, Orkanger kr. 50.

Hjertelig takk!

KONFIRMANTENE FRA 1915 I ORKLAND

Noen har gitt uttrykk for at det ville være hyggelig å treffes også i dette konfirmantkull etter så mange år. Et forslag: La den 26. september være samlingsdag, først i kirken på Moe og senere ved en «kirkekaffe» i et passende lokale. Eventuelt flere interesserte bør si ifra så konkrete planer kan bli drøftet.

Konkurransen --1. pr. Unni Bakken, 3 b, Orkanger

I SYNSELTET:

Et kulturelt adelsmerke

Vi lever i en kultur som levner liten sjanse for en sunn balanse mellom de eldres erfaring, visdom og modenhet, og p.d.a.s. de yngres styrke og pågangsmot. Vår støyende og utvendige kultur har liten sans for de indre kvaliteter som kjennetegnes ved ordene visdom og modenhet — begreper så forunderlig ukurante i en robot-tid. Dertil kommer de sosiale og tekniske endringers raske takt i vår tid. Det er umulig for den eldre generasjon å følge med og ha innsikt i cybernetikk og automasjon og alt slikt som preger vår tid. Det gir straks den eldre generasjon svekket posisjon i de unge, effektives øyne. Man glemmer at de grunnleggende livsspørsmål er de samme. Man glemmer at ingen elektronhjerne kan ta våre grunnleggende etiske avgjørelser for oss, og at intet supersensitivt fly kan hjelpe oss til å flykte fra vår forpliktelse og vår skyld overfor Gud og mennesker. Og at derfor de eldres erfaring og råd og modenhet og innsikt nettopp her,

nettopp i de ting som krever stillhet, ettertanke og mange år, er like umistelig idag som alltid.

Derfor er det en kulturs adelsmerke hvordan den forstår og vurderer alderdommen. Om den nedvurderer den i utvendig jag og effektivitet, eller høyakter den i stille ettertanke og fordypelse. Og sammen med vurderingen av alderdommen går behandlingen av de eldre. Den er ikke mindre et kulturelt adelsmerke, et symptom på hvor dypt vår respekt for mennesket og vår vilje til uselvvisk innsats går.

P. W. B. i «Vår Kirke».

ORKANGER.

Orkanger menighetsforening besøkte aldersheimen en ettermiddag i april, til gjensidig hygge for pasienter og de som arrangerte.

Under menighetspleierskens sykdom vikarierer i Orkanger fru Asbjørnslett. Bustad: Bårdshaug, vis å vis Aldersheimen.

Ungdomsspalte

Gled deg, du unge, i din ungdom og la ditt hjerte være vel til mote, — vandre på ditt hjertes veier og etter det dine øyne ser! Men vit at for alt dette vil Gud føre deg frem for dommen. Predikeren 11, 9.

KONFIRMASJONEN 9. mai, både i Orkdal og Orkanger, ble en stor mønstring av menighetens ungdom. I alt var det 57 gutter og 51 piker som bøyet kne ved alterringen. Gud signe og bevare fortsatt de unge og hjemmene deres!

PÅ SVORKMO STASJON var det på ungdomskvelden 12. 5. samlet henvend tyve konfirmanter og andre. Jorunn Eimhjellen deltok, og det ble vist et par filmer bl.a. fra en konfirmasjon i Nidarosdomen.

UNGDOMSKVELDEN på Orkanger den 25. samlet ikke så mange denne gang, men det ble et godt og givende samvær.

EN FLOKK UNGDOM hadde også funnet veien til grensestevnet ved Hoston den 30. Ikke minst speiderne fra Orkanger og musikkorpset fra Rindal bidro til å gjøre pausen trivelig og i rammen om det hele festlig.

KRISTENRUSSEN avsluttet sin misjonsaksjon 2. pinsedag 7. 6. i Orkdal kirke. Gabriel Eikli talte og la misjonens sak varmt inn på de unge.

EN FORELØBIG oversikt over ungd.gudstjenester m.v. til høsten i

STILLHET I KIRKEN

«Herre, jeg er kommet inn i dete ditt hellige hus —»

Slik begynner klokkebønnen som lyder til oss fra kordøren hver søndag de fleste steder.

Når du går inn i kirken, så vær stille. Gudstjenesten begynner i det øyeblikk du går inn i kirken. I alle andre forsamlingshus kan du snakke med din sidemann, du kan gå rundt og hilse på kjente og slå av en prat. Du kan ikke gjøre det i en kirke! Her skal det være stille, andaktsstille — man må vise hensyn til dem som sitter i dyp bønn, og man må vise respekt for Guds hus.

Vi har vel alle opplevet folk som sitter og prater høyt mens klokken ringer og under preludiet. Og så de som kommer for sent, men som ikke tar hensyn til inngangsbønnen, men baner seg vei til sin plass like fullt. Jeg har selv opplevet at folk reiser seg og går midt under preke-

Fannrem: 12. sept. Ungdomsgustj. 10. okt. Høstfest. 14. nov. Ungd.-gudstj. 12. des. LYSMESSE.

Forbehold om mulige forandringer.

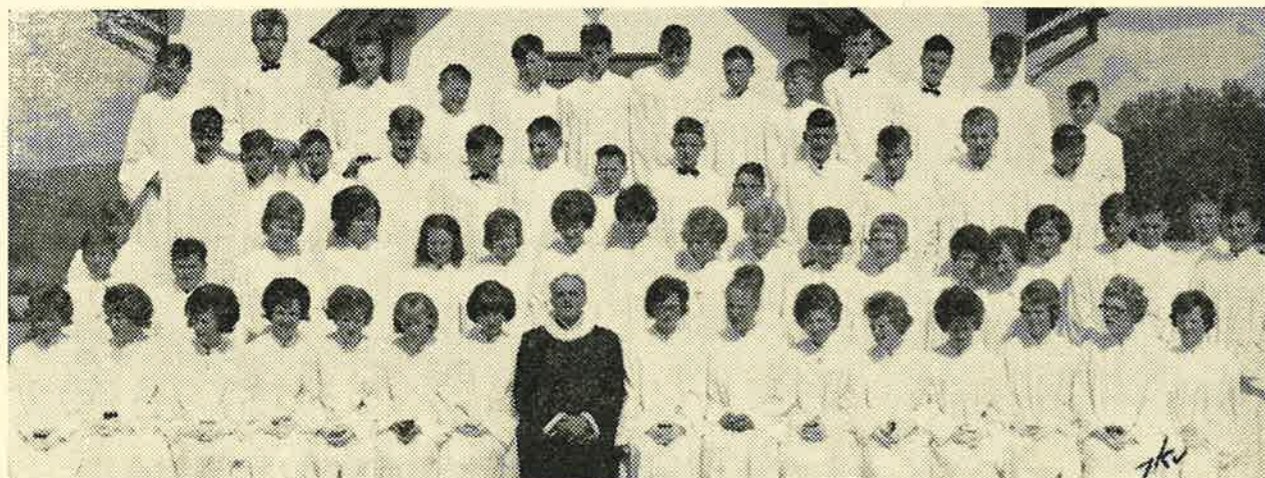

nen, for ikke å snakke om dem som kommer og går mens presten (og hele menigheten med ham) ber! Slike ting røber jo mangel på alminnelig folkeskikk, og mangel på kultur. Husk at mange, mange mennesker gleder seg hele uken igjennom til søndagens gudstjeneste, ødelegg ikke denne stunden for dem!

La oss alltid minne hverandre om respekten for det hellige. La oss føle hver eneste gang vi kommer inn i Herrens hus at vi bør «trekke våre sko av fordi vi er på hellig grunn»!

Kari-Lisbet Sandberg,
i V. Bærums menighetsblad.

Konfirmanter i Orkdal kirke søndag 9. mai 1965

Om å kjede seg

De gamle kjente ikke til annen underholdning enn den de selv kunne prestere. Men det var nok. Etter en lang og drøy arbeidsdag samlet familien seg i stuen, og hadde et par hyggelige timer sammen. Noen kunne fortelle, noen lese opp, og innimellom gikk praten livlig, til de sa godnatt med et par sanger eller salmer. Og så gikk de hver til sitt og lot hvilen falle på seg.

I dag har vi et overmål av underholdning. Gjennom radio og TV blir det servert stadig nye retter, og noe for enhver smak. De unge trekker seg tilbake til sine enemerkker for å nyte den lettere anretning. Familien er splittet. Store og små, unge og gamle sitter ikke lenger rundt det samme bordet — og det er ingenting som krever personlig innsats. Huff, hvor kjedelig det er alt sammen, lyder kommentarene.

De indre kilder er stoppet, det er grunnen til at så mange nå for tiden kjeder seg. Alt skal serveres fiskt og ferdig, fordi de ikke gidder gjøre en innsats selv.

Mennesker som først og fremst trenger å samle seg, søker i stedet adspredelser. Jeppe Aakjær forteller i et dikt om gamle Maren: Gi tål, bitte barn, gi tål! Ta jer tid til å grunne, skaff jer tid til å gro, gi tål!

Hvis glede og tilfredshet over hverdagen igjen skal få plass i menneskers liv, da må larmen forstumme og gi plass for ettertanke og fordyppelse — ja hvorfor ikke også selvransakelse? Først når det skjer, begynner hjertets kilder atter å springe. Og så blir det ingen plass igjen — til kjedsomheten.

Notabene.

Konkurransen — 2. pr. Oddny Hagen, 3 b, Orkanger

UTFLYTTERNES DAG
I ORKLAND

Som antydnet i forrige nr. vil det bli gjort et forsøk med Utflytternes dag søndag 18. juli. Den kan skisseres slik i korte trekk: Etter gudstjenesten i Moe kirke vil det bli litt orientering og omvising med sikte på de arbeider ved og omkring kirken som er utført eller planlagt. Selve kirkegården skulle også være av interesse for mange og vel verd å ta i øyesyn. Senere var det tanken å danne et par bilkortesjer med sikte på sightseeing i distriktet. Muligens samler man seg om én rute: over Asbjørjåren med den nyanlagte veien til Bergem og Kvikne, med anledning til å få kjøpt forfriskninger underveis. De som ikke har pårørende å ta innom til middag, kan få ordnet seg ved henvendelse til Gjestgiveriet på Svorkmo. Om ettermiddagen kan det, om oppslutningen skulle vise seg å bli tilstrekkelig, sørges for et enkelt program, muligens i tilknytning til stasjonen eller til ett av forsamlingshusene i distriktet.

Interessert kan skrive Knut Ljøksø, Svorkmo.

En god og styrkende samvær ønskes alle lesere av bladet, enten det blir å oppholde seg på hjemlige trakter eller i andre strøk, innenfor eller utenfor landegrensene.

STREIF

Når årene er rullet av sted og tanken går tilbake, og du minnes livsreisen, da vil du

— glede deg over at du stanset og snakket med venner du møtte og forlot dem med en varmere følelse i ditt hjerte.

— Du vil glede deg over den lykke du følte ved å utføre hverdagslivets småting.

— Du vil glede deg over at folk kunne si om deg: «Jeg vet jeg kan stole på ham».

— Du vil glede deg over at du tok tid til å lese av Herrens ord.

— Du vil glede deg over at folk har vært noen regnfulle dager i ditt liv.

Du vil glede deg over at du lukket øre for onde ting folk sa om hverandre.

— Du vil glede deg over at du fikk folk til å smile og ikke til å gråte.

* * *

— Et glad hjerte gjør åsynet lyst, men hjertesorg bryter motet ned.

(Salomos ordspr. 15, 18).

PREIKELISTEN:

20/6, 1. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren. Samtale med konfirmanter.

Orkanger Aldersheim kl. 11: Leergaard.

27/6, 2. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Misj.prest Nils Brekke. Ofr. til Det norske Misj.selskap.

Orkanger kl. 11: Olsen.

Orkland kl. 11: Koren. Konfirmasjon. Ofr. til Menighetsfakultetet.

29/6, tirsdag.

Orkland kl. 20: Aftengudstj. / nattverd for konfirmanter o. a.

4/7, 3. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Leergaard og re-

daktør Ivar H. Gamman.

Ofr. til Indre Sjøm.misjon.

Orkanger kl. 11: Prost Aksel Fikkan. Ofr. til Indre Sjøm.misj.

Orkland kl. 11: Koren og sekretær Bergsaune.

Ofr. til Indre Sjømannsmisjon.

11/7, 4. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Koren.

18/7, 5. s. e. tref.

Orkland kl. 11: Koren.

25/7, 6. s. e. tref.

Orkanger kl. 11: Koren.

1/8, 7. s. e. tref.

Orkdal kl. 11: Olsen.

Forandringer kan inntreffe.

Se lokalavisen.

SLEKTERS GANG

Døpte

«Og hold dem fast så ei de faller, men frem til målet frelst kan nå».

L. rev. 663.

Orkland

2/5: Tor Ove Havik

9/5: Gørild Asbølmo

27/5: Liv Magnhild Lium

6/6: Oddbjørn Monseth.

Orkdal

2/5: Sølvi Grønvold

Dag Håvard Kvarme

9/5: Egil Kjønli

16/5: Irene Særvoll

23/5: Jan Stenvik

27/5: Torgrim Asphjell.

30/5: Ingveig Jerpstad.

3/6: Jim Roger Andreassen

7/6: Sverre Morten Lysevold

Olav Eldevik

Terje Selvnes

Orkanger.

2/5: Synnøve Asbjørnslett

16/5: Anne Rikstad

Siri Sandvik

Snorre Haukalid

23/5: Tom Gundersen

Turid Skjølberg.

Vigde

«Beskytt nå med din guddomshånd, den samlivs pakt, det dyre bånd».

L. rev. 715.

Orkdal.

15/5: Einar Berg og Liv Hollum
Sverre Flåskog og Kari Svee
Bjørn Dybdahl og
Gerd Andersen

29/5: Bjørn Øystein Krokdal og
Inger Lise Andersen.

5/6: Svein Øverby og
Else Ragnhild Tuflått.

Døde

«Lykksalig, lykksalig

her sjel som har fred.

Dog ingen kjenner dagen

før solen går ned».

Orkdal.

24/4: Ola Fandrem, f. 1887

Anna Marie Ustad, f. Brevig,
f. 1883

26/4: Serianna Sølberg, f. Røskaft

17/5: Maren Eggan, f. Husby, 1872.

5/6: Olea Margareth Øien, f. Urstad 1899.

Orkanger.

11/5: Olga Eline Vassli, f. 1902

14/5: Anna Josefine Gillebo, f. 1882.

24/5: Margit Aldén, f. 1897.

SØLVVÆRER

til

**BARNEDAP BRYLLUP
KONFIRMASJON**

**JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER**

«FAMILIEVEGGEN»

Vi lager forstørrelser etter eldre bilder og garanterer fagmessig arbeid.

Fotograf Kvarsnes
postboks 65, Fannrem.

Hoff's begravellesbyrå

Kister og svøv.

Begravellesbil.

Gravmonumenter.

Telefon: Orkanger 66.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i førsteklases utførelse bestilles fra

BERNT GROVEN, Svorkmo
Moe kirke.

LARS FANDREM, Fannrem
Orkdal kirke.

Monumentene leveres fraktet fritt og oppsatt.

Armenierne kaller til sorg og bønn

Den øverste leder av den armenske apostoliske kirke har erklært 1965 som et sørgeår for kirken og det armenske folk, og et år til bønn for verdensfred. Et opprop fra patriarken minner om at den 25. april 1915 begynte en massakre der 2 millioner armenere ble drept. Hele det armenske folks historie er et levende minne om våre døde som led for Kristi skyld, heter det.

Svorkmo Prenteverk - Svorkmo.